

РЕШЕНИЕ

№ 19653

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2604** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/.

Образувано е по жалба от К. А. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 25-4332-000323/08.01.2025г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Р. Б. Н.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на К. А. А. е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради липса на компетентност на нейния издател, както и издадена в нарушение на материалноправните разпоредби. Излага твърдения за нарушение на изискването за форма, допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Д., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности по представения в с.з. списък. Представя писмени бележки.

Ответникът - Р. Б. Н. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР – редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 7-ми състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от служители на СДВР 02 РУ на 17.12.2024г. около 16.05 ч. в [населено

място], [улица], е установено, че А. А. А. управлява лек автомобил Пежо 207, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. А. А., без да притежава СУМПС – лишен по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП.

Съставен е на нарушителя А. А. А. АУАН серия GA с бл. № 1076431/17.12.2024г. от Н. О. – командир на отделение при СДВР 02 РУ за нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП - лицето управлява ППС без да е правоспособен водач - не притежава СУМПС.

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-000323/08.01.2025г., издадена от Р. Б. Н.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“– СДВР, е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението К. А. А. принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя рег. табели СА 9487 СХ. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 20.01.2025г.

Видно от приложената по делото справка относно преписката по АУАН серия GA с бл. № 1076431/17.12.2024г., А. А. А. притежава СУМПС №284724344, издадено то ОПП - СДВР със срок на валидност до 30.09.2030г. СУМПС е отнето със ЗППАМ № 24-4332-002430/02.05.2024г. по чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП, връчена на 02.05.2024г., и влязла в законна сила на 17.05.2024г.

От ответника в хода на съдебното производство са представени допълнителни писмени доказателства /лист 49-51 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 7-ми състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 36 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 35 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по

пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неправоспособен водач.

За налагането на ПАМ от вида на процесната е достатъчно да бъде установено, че МПС, съотнесено към конкретните факти по делото, е управлявано от водач, който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

В АУАН е посочено, че А. А. А. е управлявал МПС, собственост на жалбоподателя, като при извършената полицейска проверка е установено, че водача не притежава СУМПС – същият лишен по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП със ЗППАМ № 24-4332-002430/02.05.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, връчена на 02.05.2024г., и влязла в законна сила на 17.05.2024г.

Съдът приема, че е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП "прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП в приложимата редакция за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които относима в конкретния случай е - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който предоставя управлението на моторно превозно средство на водач, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, какъвто е и процесния случай. Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - в случая жалбоподателят.

По делото са събрани достатъчно доказателства, установяващи че жалбоподателят е допуснал собственото му ППС да бъде управлявано от лице, което към момента се явява неправоспособен водач. Недоказани останаха твърденията, изложени в жалбата, че управлението на МПС е станало без знанието и съгласието на собственика, както и че нарушителят е брат на жалбоподателя, с когото живеят в едно жилище.

Следователно, тъй като обстоятелството, че автомобилът на жалбоподателя е управляван от лице, лишено от право на управление на МПС, е безспорно установено, същото обуславя и материалната предпоставка за приложената ПАМ. Посочената мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик е изрично предвидена в разпоредбата

на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДВП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК.

Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

С оглед изложеното оспорената заповед е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 25-4332-000323/08.01.2025г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Р. Б. Н.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на К. А. А. е наложена принудителна административна мярка –прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

Съдия: